omma ihho ja hinge omma warra ja keik, mis temmal olli ellawaks pühhaks ja Jummala melepärralisseks ohwriks, ja olli ta moistlik Jummala tenistus. Et ta nüüd Jehowa ilma kawwalusseta ja keigist süddamest armastas; siis armastas Jummal tedda jälle, ja olli keigis asjus temmaga, ja teggi tedda wägga sureks. Peälegi selsammal ösel, kui ta Kibeonis ohwerdas, andis Jummal omma armastust wägga selgeste temmale tunda.

Sest Jummal näitis ennast Salomonile öse unnes ja ütles: Pallu, mis ma sulle pean andma. Ja Salomon ütles: Sa olled mo issa Tawetile suurt heategemist teinud, nenda kui ta käinud so ees tões ja oigusses ja öiglasest süddamest sinnoga, ja sinna olled temmale piddanud seddasinnast suurt heateggemist ja temmale ühhe poia annud, kes ta aujär-

je

je peäl istub, nenda kui tännapääw on. Ja nüüd Jehowa mo Jummal, sa olled omma sullase kunningaks töstnud mo issa Taweti assemel, ehk kül wend wannem mind weel ellus olli, ja sedda wist on jo issa au, warra ja keik sinno heateggemissed, mis sa temmale teinud, minno pärralt sanud. Mis mulle siis weel ennam so käest tulleb palluda? Waat! minna ollen üks pissikenne pois (nenda nimmetati neid sel aial, kes kahhe ja kolmekümne aastased ollid, sest mehhe igga arwati nelli ehk wiekümne aasta peäle) ja ei moista wäljaminna ja sissetulla. Ja so sullane on so rahwa seas, mis sa olled ärrawallitsenud, ja sepärrast sinno nou ja tahtmisse järrele peab juhhatud sama. Se on ka ni suur rahwas et sedda ei wot ülles arwata egga ülles luggeda paljusse pärrast. Wõtta nüüd omma sullasele anda üks südda, mis ei te omma ennese

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1762, lk. 20